

Δύο χρόνια μετά τον αδόκητο θάνατο του συντρόφου μας Χρίστου Μπίστη, όλοι εμείς που συμπορευτήκαμε μαζί του, που παλέψαμε πλάι του για να γίνουν πραγματικότητα τα κοινά μας όνειρα, που αγωνιστήκαμε κάτω από τις ίδιες μ' αυτόν σημαίες για ένα καλύτερο μέλλον, για έναν κόσμο δίκαιο και σοσιαλιστικό, εξακολουθούμε να νιώθουμε βαριά την απουσία του. Ο σ. Χρίστος μας λείπει γιατί έχουμε πάντα ανάγκη τις γνώσεις και τη σοφία του, τη μαχητικότητα και την αταλάντευτη πίστη του στον μαρξισμό-λενινισμό, την ψύχραιμη θεώρηση της κατάστασης στον κόσμο και στη χώρα μας, το ακατάβλητο πείσμα του απέναντι σε κάθε αντιξοότητα. Ταυτόχρονα όμως όλοι εμείς που τον γνωρίσαμε δεν έχουμε πάψει να τον νιώθουμε πάντα κοντά μας σε όλες τις μάχες που δώσαμε μετά τον χαμό του. Ο σ. Χρίστος ήταν εκεί στις διαδηλώσεις και στις πορείες μας, στους μικρούς και μεγάλους αγώνες μας στη γειτονιά και στη δουλειά. Ήταν εκεί και άπλωνε το χέρι σε κάθε αδικημένο, σε κάθε κυνηγημένο, σε κάθε πρόσφυγα. Ήταν εκεί με το ήρεμο χαμόγελο και το σπάνιο ήθος του, με την καλλιέργεια και την ευγένεια που τον διέκριναν, με την αξιοπρέπεια και την υποδειγματική στάση ζωής του. Και θα συνεχίσει να βρίσκεται μαζί μας, δίπλα σε όσους παλεύουν για έναν καλύτερο κόσμο, μέχρι την τελική νίκη.

Οι σύντροφοί του από το ΕΚΚΕ

[Ποιος ήταν ο σ. Χρίστος](#)